

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Παιδείας Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

ΘΕΜΑ: «Χωρίς παράλληλη στήριξη οι μισοί μαθητές του 104^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών».

Οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ, **Καλαματιανός Διονύσιος-Χαράλαμπος, Κοντοτόλη Μαρίνα, Νοτοπούλου Κατερίνα και Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)**, Μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, έχοντας υπόψη μας την από 21/2/2025 επιστολή του **Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 104^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών**, την καταθέτουμε ως Αναφορά προς τον **κ. Υπουργό Παιδείας Θρησκευμάτων και Αθλητισμού**, καλώντας τον να απαντήσει γιατί μένουν ακόμα χωρίς εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής παράλληλης στήριξης οι μαθητές του 104^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών, ενώ ήδη βρισκόμαστε μετά το μέσο του διδακτικού έτους.

Στην επιστολή του ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 104^{ου} ΔΣ Αθηνών αναφέρει, μεταξύ άλλων:

- *Με αλληπάλληλες επιστολές προς το αρμόδιο Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού (ΥΠΑΙΘΑ), αναδείξαμε τις σοβαρές ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς ΕΑΕ, τόσο στην έναρξη της σχολικής χρονιάς όσο και στο δεύτερο τρίμηνο... χωρίς να έχουμε λάβει έως και σήμερα καμία απάντηση.*
- *Επτά από τους δεκατέσσερις μαθητές και μαθήτριες του σχολείου μας που, σύμφωνα με το αρμόδιο Κέντρο Διεπιστημονικής Αξιολόγησης, Συμβουλευτικής και Υποστήριξης (ΚΕΔΑΣΥ) δικαιούνται παράλληλη στήριξη, παραμένουν χωρίς την αναγκαία εκπαιδευτική υποστήριξη.*

- Η υφιστάμενη κατάσταση αναπόφευκτα εντείνει και βαθαίνει τις διακρίσεις, το στιγματισμό και τον αποκλεισμό που βιώνουν οι μαθητές και οι μαθήτριες με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, ιδίως σε σχέση με την πρόσβαση στην εκπαίδευση.
- Ζητάμε την άμεση παρέμβασή σας για την επίλυση των ζητημάτων αυτών, προκειμένου να επιτευχθεί η απρόσκοπτη συμμετοχή των μαθητών και μαθητριών με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στην εκπαίδευση με συνθήκες ασφάλειας και αξιοπρέπειας, χωρίς εμπόδια και αποκλεισμούς, όπως πρέπει να διασφαλίζει ένα σύγχρονο δημόσιο σχολείο.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις δικές σας ενέργειες.

Αθήνα, 25 Φεβρουαρίου 2025

Ακολουθεί η επιστολή του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 104^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών.

Οι καταθέτοντες Βουλευτές

Γιαννούλης Χρήστος

Καλαματιανός Διονύσιος-Χαράλαμπος

Κοντοτόλη Μαρίνα

Νοτοπούλου Κατερίνα

Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)

Γραφείο Υπουργού Παιδείας (minister@minedu.gov.gr και protocol@minedu.gov.gr)

και Διευθύνσεις Α' βάθμιας και Περιφερειακής (mail@dipe-a-athin.att.sch.gr ;
edu@dipe-a-athin.att.sch.gr; genikidiefsp@minedu.gov.gr;
t09ppe1@minedu.gov.gr; eep-evp@minedu.gov.gr;
deae2@minedu.gov.gr; deae3@minedu.gov.gr)

Αθήνα, 21 Φεβρουαρίου 2025

Αριθ. πρωτ. 2/2025

Θέμα: Επανάληψη αιτημάτων σχετικά με τις ελλείψεις στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση

Ως Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων των Μαθητών και Μαθητριών του 104ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών, έχουμε ως αποστολή μας την υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου, την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ σχολείου και οικογενειών, καθώς και την προώθηση δράσεων που συμβάλλουν στην ψυχοκοινωνική και μαθησιακή ανάπτυξη των παιδιών. Σταθερή μας επιδίωξη είναι η δημιουργία ενός ασφαλούς, δημιουργικού και συμπεριληπτικού περιβάλλοντος, όπου κάθε μαθητής και μαθήτρια όχι μόνο θα έχει ίσες ευκαιρίες, αλλά και την απαραίτητη υποστήριξη και τα εργαλεία για να αξιοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές του. Ενός περιβάλλοντος στο οποίο, όπως ορίζει και η θεμελιώδης αρχή των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (SDGs) των Ηνωμένων Εθνών, «κανείς δεν θα μένει πίσω». Όπου όλοι οι μαθητές και οι μαθήτριες, ανεξάρτητα από τις δυνατότητες και τις ικανότητές τους, θα ενθαρρύνονται να συμμετέχουν ενεργά στη μαθησιακή διαδικασία, μέσω της αποδοχής και του σεβασμού της προσωπικότητας και της αξίας τους, καθώς και της ισότιμης μεταχείρισης και της θετικής ανταπόκρισης στις διαφορετικές ανάγκες, δυνατότητες και προτιμήσεις τους.

Αφορμή για την παρούσα επιστολή αποτελεί το σοβαρό ζήτημα της έλλειψης εκπαιδευτικών Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (ΕΑΕ) στο σχολείο μας, ένα πρόβλημα για το οποίο έχουμε ήδη απευθυνθεί στις αρμόδιες Αρχές με τρεις επιστολές (αρ. πρωτ. 2/4- 10-2024, 5/31-10-2024 και 1/22-1-2025), χωρίς να έχουμε λάβει έως και σήμερα καμία απάντηση. Ειδικότερα, κατά το τρέχον σχολικό έτος, με αλληπάλληλες επιστολές προς το αρμόδιο Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και

Αθλητισμού (ΥΠΑΙΘΑ), αναδείξαμε τις σοβαρές ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς ΕΑΕ, τόσο στην έναρξη της σχολικής χρονιάς όσο και στο δεύτερο τρίμηνο. Ως αποτέλεσμα, επτά από τους δεκατέσσερις μαθητές και μαθήτριες του σχολείου μας που, σύμφωνα με το αρμόδιο Κέντρο Διεπιστημονικής Αξιολόγησης, Συμβουλευτικής και Υποστήριξης (ΚΕΔΑΣΥ) δικαιούνται παράλληλη στήριξη, παραμένουν χωρίς την αναγκαία εκπαιδευτική υποστήριξη. Αυτό συνεπάγεται την αδυναμία τελικά υποστήριξης, αφενός, του συνόλου του μαθητικού πληθυσμού, καθώς η έλλειψη υποστήριξης επηρεάζει το σύνολο της μαθησιακής διαδικασίας, αφετέρου, των εκπαιδευτικών της γενικής αγωγής που καλούνται να ανταποκριθούν στις ανάγκες ενός πολυσύνθετου έργου, με περιορισμένα μέσα, μεγάλο αριθμό μαθητών και ανεπαρκή στελέχωση. Η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης αποτιμάται στην πράξη. Και η πραγματικότητα δεν λέει ποτέ ψέματα. Η υφιστάμενη κατάσταση αναπόφευκτα εντείνει και βαθαινει τις διακρίσεις, το στιγματισμό και τον αποκλεισμό που βιώνουν οι μαθητές και οι μαθήτριες με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, ιδίως σε σχέση με την πρόσβαση στην εκπαίδευση. Το ίδιο το σχολείο, το οποίο θα έπρεπε να αποτελεί πρότυπο για την ανάπτυξη μιας συμμετοχικής κοινωνίας που αποδέχεται τη διαφορετικότητα και σέβεται τα ατομικά δικαιώματα όλων των μελών της, καταλήγει τελικά να παραβιάζει το δικαίωμά τους σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που, αν ήταν λειτουργικό, θα βασιζόταν στην πραγματική συνεκπαίδευση και τη συμπερίληψη όλων, χωρίς διακρίσεις ή αποκλεισμούς.

Τα κενά, δε, αυτά στο δικό μας σχολείο συνιστούν μέρος μόνο μιας ευρύτερης υποβάθμισης της ειδικής εκπαίδευσης στην Χώρα μας, στην οποία διαπιστώνουμε με βαθιά ανησυχία ότι η ισχύουσα νομοθεσία για την εκπαίδευση των μαθητών και μαθητριών με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες που φοιτούν με παράλληλη στήριξη ή σε τμήματα ένταξης γενικών σχολείων ή σε Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (εφεξής ΣΜΕΑΕ) εφαρμόζεται πλημμελώς και με προχειρότητα, επί σειρά ετών, με αποτέλεσμα να μην επιτυγχάνονται επί της ουσίας οι στόχοι της ΕΑΕ. Αρκεί να επισημάνουμε ότι η πρακτική της πολιτείας μέχρι σήμερα να καλύπτει εν τέλει μόλις το ήμισυ περίπου κατά μέσο όρο των αναγκών ΕΑΕ στα σχολεία μας και αυτό όχι εξ αρχής αλλά τρέχουσας της σχολικής χρονιάς τείνει να δίνει την εντύπωση της κανονικότητας, λόγω της χρονιότητας και της υποβάθμισης της σημασίας της, όμως στην πραγματικότητα η μερική αυτή εφαρμογή του νόμου αναιρεί τα επιδιωκόμενα ευεργετήματά του απέναντι στο συνολικό μαθητικό πληθυσμό.

Η ατελέσφορη αντιμετώπιση και επίλυση αυτών των προβλημάτων έχουν ως αποτέλεσμα την αδυναμία παροχής ποιοτικής εκπαίδευσης στους μαθητές και τις μαθήτριες, ένα θεμελιώδες δικαίωμα που η Πολιτεία και οι θεσμοί της οφείλουν να διασφαλίζουν χωρίς αποκλεισμούς. Την υποχρέωση αυτή κατοχυρώνουν το Σύνταγμα (άρθρο 16) και πληθώρα ευρωπαϊκών και διεθνών νομικών κειμένων προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου που δεσμεύουν τη Χώρα – και ιδίως η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (άρθρα 23, 28 και 29), η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (άρθρο 24), καθώς επίσης και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα (άρθρο 13).

Σε πλήρη ευθυγράμμιση με τις συνταγματικές επιταγές και τις υπερνομοθετικές δεσμεύσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ο εθνικός νομοθέτης έχει μεριμνήσει

τόσο για τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, όσο και για την ένταξή της στην ενιαία υποχρεωτική, δωρεάν και δημόσια εκπαίδευση. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 εδ. β' του ν. 3699/2008, «[η] πολιτεία δεσμεύεται να κατοχυρώνει και να αναβαθμίζει διαρκώς τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης ως αναπόσπαστο μέρος της υποχρεωτικής και δωρεάν δημόσιας παιδείας και να μεριμνά για την παροχή δωρεάν δημόσιας ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης στους αναπήρους όλων των ηλικιών και για όλα τα στάδια και τις εκπαιδευτικές βαθμίδες», ενώ το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου ορίζει ρητά ότι «[η] ΕΑΕ, όπως και η γενική εκπαίδευση, είναι υποχρεωτική και λειτουργεί ως αναπόσπαστο τμήμα της ενιαίας δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης».

Ενόψει των παραπάνω, η υποχρέωση της Πολιτείας να δώσει μόνιμες και ουσιαστικές λύσεις είναι αδιαμφισβήτητη. Λύσεις που θα διασφαλίζουν την πλήρη εφαρμογή της νομοθεσίας για την ειδική εκπαίδευση, ως αναπόσπαστου μέρους της δημόσιας υποχρεωτικής εκπαίδευσης και θα εξαλείφουν τις διακρίσεις, τον στιγματισμό και τον αποκλεισμό που εξακολουθούν να βιώνουν οι μαθητές και οι μαθήτριες με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Το εύλογο ερώτημα που προκύπτει, λοιπόν, είναι κατά πόσο το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα συμμορφώνεται με το Σύνταγμα και τις αρχές του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου για την ειδική εκπαίδευση. Με άλλα λόγια, πόσο κοντά βρισκόμαστε στην υλοποίηση του στόχου ενός πραγματικά συμπεριληπτικού σχολείου στην ελληνική πραγματικότητα;

Παρατηρούμε με προβληματισμό ότι, δυστυχώς, μολονότι η ανάγκη για ειδική εκπαίδευση είναι διαρκής, η εφαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας παραμένει συστηματικά πλημμελής, με αποτέλεσμα να τίθεται σε κίνδυνο η ποιότητα της εκπαίδευσης για τους μαθητές και τις μαθήτριες. Αυτή η διαρκής αδυναμία συμμόρφωσης με τα διεθνή και εθνικά πρότυπα θα μπορούσε να συνοψιστεί στους εξής θεμελιώδεις λόγους:

Υποτίμηση της ΕΑΕ: Η ειδική εκπαίδευση εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται ως δευτερεύουσας σημασίας σε σχέση όχι μόνο με τη γενική εκπαίδευση, αλλά και με την παιδεία συνολικά και μάλιστα παραβιάζοντας ευθέως την άνω διάταξη του άρθρου 1 παρ.

1 εδ. β' του ν. 3699/2008, που ρητά προβλέπει την υποχρέωση της πολιτείας να **αναβαθμίζει** διαρκώς τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της ειδικής αγωγής. Αντιθέτως όμως αντιμετωπίζεται ως ένα ξένο ή υποδεέστερο τμήμα του εκπαιδευτικού συστήματος, με αποτέλεσμα η ποιότητα της εκπαίδευσης των μαθητών και μαθητριών με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να καθορίζεται και συμπαρασύρει την ποιότητα του συνόλου της εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Σε μια περίοδο, μάλιστα, κατά την οποία η ανάγκη διασφάλισης της ισότιμης συνεκπαίδευσης ως καθολικού δικαιώματος και όχι ως προνομίου είναι μεγαλύτερη από ποτέ, με την πανδημία να φέρνει στην επιφάνεια τις ήδη υπάρχουσες συστημικές ανισότητες, τις διακρίσεις και την περιθωριοποίηση.

Χρόνια υποχρηματοδότηση της ΕΑΕ και εξάρτησή της από ΕΣΠΑ: Η χρόνια υποχρηματοδότηση της ΕΑΕ αποτελεί πάγιο πρόβλημα, καθώς οι διατιθέμενοι πόροι δεν επαρκούν για την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών των μαθητών με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Αυτό επηρεάζει την υλοποίηση

βασικών υποστηρικτικών μέτρων, όπως η παράλληλη στήριξη και η λειτουργία των τμημάτων ένταξης με σταθερό προσωπικό. Επιπλέον, η εξάρτηση της χρηματοδότησής της από τα ευρωπαϊκά προγράμματα ΕΣΠΑ, αντί της ένταξής της στον κρατικό προϋπολογισμό, οδηγεί σε αβεβαιότητα και αδυναμία κάλυψης των πραγματικών εκπαιδευτικών αναγκών.

Έλλειψη έγκαιρου προγραμματισμού της ΕΑΕ: Η καθυστερημένη πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών και η έλλειψη έγκαιρου προγραμματισμού στην ΕΑΕ δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των σχολείων και στην ποιότητα της εκπαίδευσης. Οι διαδικασίες πρόσληψης δεν ολοκληρώνονται έγκαιρα, με αποτέλεσμα κενά στη διδασκαλία και αποσπασματική υποστήριξη των μαθητών, καθώς οι αναπληρωτές συχνά αλλάζουν κάθε χρόνο. Παρά το γεγονός ότι οι ανάγκες των μαθητών με αναπηρία ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες είναι γνωστές από το προηγούμενο σχολικό έτος, η απουσία κατάλληλου συντονισμού οδηγεί σε ετεροχρονισμένη έναρξη των υποστηρικτικών μέτρων, υπονομεύοντας την εκπαιδευτική και κοινωνική ένταξή τους. Η πολύπλοκη πολυφασική διαδικασία πρόσληψης έχει ως αποτέλεσμα να συνεχίζεται η πλήρωση των κενών συνήθως μέχρι και τον Μάρτιο, γεγονός που επιτείνει τις δυσκολίες ένταξης και προσαρμογής των μαθητών και μαθητριών στη σχολική ζωή.

Εξάρτηση της ΕΑΕ από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς: Η ΕΑΕ, σε αντίθεση με την γενική εκπαίδευση, βασίζεται κυρίως σε έκτακτο και προσωρινό προσωπικό (αναπληρωτές εκπαιδευτικούς), καθώς, σε πάγια βάση, δεν πληρούνται οι υφιστάμενες οργανικές θέσεις με διορισμό μόνιμου προσωπικού. Είναι σαφές, ωστόσο, ότι οι αναπληρωτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Σημειώνεται, επίσης, ότι η καθυστέρηση στη στελέχωση της ειδικής εκπαίδευσης, σε συνδυασμό με την αλλαγή των προσώπων κάθε σχολική χρονιά σε αυτές λόγω έλλειψης μόνιμων διορισμών, έχει αρνητικό αντίκτυπο στους μαθητές και τις μαθήτριες, που χάνουν μεγάλο τμήμα της σχολικής φοίτησης σε σύγκριση με τους μαθητές της τυπικής εκπαίδευσης, δυσκολεύονται να προσαρμοστούν στις συχνές αλλαγές των προσώπων σε επίπεδο προσωπικού και περιορίζονται ως προς την ανάπτυξη του δυναμικού τους. Παράλληλα, και οι εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν σημαντικές δυσκολίες στον προγραμματισμό, την αξιολόγηση και τη στοχοθεσία των μαθητών, ενώ η συνεχής εναλλαγή θέσεων επηρεάζει και τον προσωπικό τους σχεδιασμό.

Επιπλέον, το ίδιο το σύστημα προσλήψεων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών στην Ελλάδα με προσλήψεις που πραγματοποιούνται σε τρεις διαφορετικές φάσεις μέσα στη σχολική χρονιά παραβιάζει ευθέως το ν. 3699/2008 για την ΕΑΕ και αψηφά τις αξιολογικές εκθέσεις των αρμόδιων ΚΕΔΑΣΥ που ζητούν να υποστηρίζεται το παιδί που το δικαιούται 25 διδακτικές ώρες την εβδομάδα δυνάμει εξατομικευμένου προγράμματος εκπαίδευσης. Οι ανάγκες αυτές είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος γνωστές στο Υπουργείο και καταγεγραμμένες από το προηγούμενο σχολικό έτος, άρα η έγκαιρη κάλυψή τους είναι εφικτή επί τη βάσει έγκαιρου σχεδιασμού. Η διάκριση, ο στιγματισμός και ο αποκλεισμός που βιώνουν οι μαθητές με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες βαθιάίνουν ακόμη περισσότερο όταν κάποιοι μαθητές υποστηρίζονται από την Α΄ Φάση προσλήψεων, κάποιοι από τη Β΄ Φάση, κάποιοι από τη Γ΄ Φάση και κάποιοι καθόλου.

Παράλληλα, η ιεράρχηση των αναγκών σε εκπαιδευτικούς και ειδικό βοηθητικό προσωπικό ανατίθεται στους Διευθυντές Εκπαίδευσης, με εισήγηση από τα ΚΕΔΑΣΥ, τα οποία ωστόσο έχουν επισημάνει την αντίφαση του να αξιολογούν

μαθητές ως δικαιούχους στήριξης πλήρους ωραρίου και στη συνέχεια να καλούνται να ιεραρχήσουν τις ανάγκες τους λόγω περιορισμένων διαθέσιμων θέσεων. Ταυτόχρονα, η διαδικασία δήλωσης προτίμησης σχολικών μονάδων από τους αναπληρωτές, σε συνδυασμό με την αριθμητική τους ανεπάρκεια, δυσχεραίνει την κάλυψη των θέσεων σε απομακρυσμένες ή δυσπρόσιτες περιοχές. Τέλος, παρατηρείται το παράδοξο μεγάλος αριθμός αναπληρωτών να αποχωρούν με άδειες αμέσως μετά την πρόσληψή τους ή κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους και, μολονότι απουσιάζουν για μεγάλο χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους ή και για ολόκληρο το έτος, να μην αντικαθίστανται, διότι αυτό δεν προβλέπεται, δεδομένου, ότι τα συγκεκριμένα κενά φαίνεται σα να έχουν καλυφθεί με την πρόσληψή τους. Ως αποτέλεσμα, οι ενδιαφερόμενοι μαθητές στερούνται την αναγκαία υποστήριξη και μάλιστα ενώ αυτή φαίνεται τυπικά σα να τους έχει παρασχεθεί. Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω είναι ο ορισμός ενός ή μίας εκπαιδευτικού παράλληλης στήριξης για δύο ή και τρεις μαθητές ανά τμήμα – στο καλύτερο σενάριο – αντί της εξατομικευμένης υποστήριξης που συστήνει το αρμόδιο ΚΕΔΑΣΥ. Η πρακτική αυτή παραβιάζει κατάφωρα τον νόμο και υπονομεύει το κατοχυρωμένο δικαίωμα των παιδιών στην ισότιμη εκπαίδευση.

Τα προβλήματα αυτά, ενδεικτικά μεταξύ πολλών άλλων, αναδεικνύουν την επιτακτική ανάγκη για μια ολοκληρωμένη, αποτελεσματική και επαρκώς χρηματοδοτούμενη πολιτική στην ΕΑΕ, η οποία θα διασφαλίζει τη σταθερότητα, τη συνέχεια και την ποιότητα της εκπαιδευτικής υποστήριξης για τους μαθητές με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Ειδικότερα, για να γίνει πραγματικότητα ένα σχολείο που θα πραγματώνει το στόχο του να «μην αφήνει κανένα παιδί πίσω», η εκπαίδευση των μαθητών με αναπηρίες και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες πρέπει να αναβαθμιστεί ποιοτικά και να αντιμετωπίζεται ισότιμα με τη γενική εκπαίδευση. Η ποιότητά της θα πρέπει να αντανακλά τις ίδιες προδιαγραφές και φιλοδοξίες με τη γενική εκπαίδευση και να είναι στενά συνδεδεμένη με αυτήν. Στο πλαίσιο του θεσμικού μας ρόλου απέναντι στη σχολική κοινότητα και με απόλυτο και ειλικρινές ενδιαφέρον για το μέλλον των παιδιών μας, καταθέτουμε με την παρούσα τις προτάσεις μας, με στόχο την ουσιαστική βελτίωση των συνθηκών εκπαίδευσης και τη διασφάλιση του απαραβίαστου δικαιώματος όλων των μαθητών και μαθητριών στην ποιοτική και ισότιμη εκπαίδευση, χωρίς εξαιρέσεις και διακρίσεις.

Πιο συγκεκριμένα, πιστεύουμε ότι είναι επιτακτική η ανάγκη για:

- Πλήρη ένταξη της ΕΑΕ στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα, με θεσμοθετημένο και στοχευμένο στρατηγικό σχεδιασμό για την ενίσχυση και ανάπτυξή της.
- Ισότιμη ένταξη της ΕΑΕ στον κρατικό προϋπολογισμό, εξασφαλίζοντας τη διαρκή χρηματοδότηση για την αποτελεσματική λειτουργία της.
- Πλήρωση των υφιστάμενων θέσεων ΕΑΕ με μόνιμο προσωπικό, δημιουργία νέων οργανικών θέσεων και ενίσχυση του προσωπικού, τόσο σε αριθμό όσο και σε ειδικότητες, για την κάλυψη των αυξανόμενων αναγκών.
- Κατάλληλο προγραμματισμό της ΕΑΕ, για την πλήρη και έγκαιρη κάλυψη των αναγκών των μαθητών με αναπηρία και/ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής των μέτρων υποστήριξης που προβλέπονται στο άρθρο 6 του ν. 3699/08, ώστε να διασφαλίζεται η ισότιμη φοίτησή τους στο γενικό σχολείο, κατ' αντιστοιχία με τη μέριμνα που παρέχεται για την κάλυψη των

εκπαιδευτικών αναγκών των λοιπών μαθητών.

- Επικουρικά, και μόνο για την κάλυψη των κενών που προκύπτουν λόγω της έλλειψης

μόνιμου προσωπικού, απαιτείται η έγκαιρη πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών και η αναμόρφωση του πολύπλοκου και αναποτελεσματικού συστήματος πρόσληψής τους, με στόχο την κάλυψη όλων των υφιστάμενων στο τέλος του προηγούμενου σχολικού έτους αναγκών ήδη από την έναρξη του σχολικού έτους και όσων αναγκών προκύψουν μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς εντός εύλογου χρόνου ενός μήνα από την έναρξη . Ενδεικτικά, επισημαίνουμε ότι η λήξη των ισχυόντων οριστικών πινάκων κατά κλάδο και ειδικότητα του ΑΣΕΠ στο τέλος του τρέχοντος σχολικού έτους καθιστά επιτακτική την άμεση έκδοση νέων προκηρύξεων για το σχολικό έτος 2025-2026.

Απευθυνόμαστε σε εσάς και ζητάμε την άμεση παρέμβασή σας για την επίλυση των ζητημάτων αυτών, προκειμένου να επιτευχθεί η απρόσκοπτη συμμετοχή των μαθητών και μαθητριών με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στην εκπαίδευση με συνθήκες ασφάλειας και αξιοπρέπειας, χωρίς εμπόδια και αποκλεισμούς, όπως πρέπει να διασφαλίζει ένα σύγχρονο δημόσιο σχολείο.

Παράλληλα, σας ενημερώνουμε ότι θα απευθύνουμε την παρούσα επιστολή στο Συνήγορο του Πολίτη, στους αρμόδιους εθνικούς φορείς για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού, καθώς και στα αρμόδια διεθνή εποπτικά όργανα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, με σκοπό τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των μαθητών και των μαθητριών μας.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων και αναμένουμε την άμεση ανταπόκρισή σας στο αίτημά μας, καθώς και την ενημέρωσή μας για την εξέλιξη του θέματος.

Γιατί δεν υπάρχει καμία δικαιολογία να αφήνουμε κανένα παιδί πίσω!

Για το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων μαθητών και μαθητριών 104^{ου}
Δημοτικού Σχολείου Αθηνών,

Για το ΔΣ του Συλλόγου

Η Πρόεδρος του Συλλόγου

Γραμματέας

Η Γενική

